

LA LLEI DE MURPHY

L'any 1949, George E. Nichols, a la base aèria d'Edwards, a Califòrnia, mentre realitzava el projecte MX981 de la força aèria, va escoltar dir al capità i enginyer Ed Murphy, en un d'aquells moments de frustració que un sent, quan les coses no surten bé, sobretot si l'error l'ha comès un altre: "Si hi ha alguna manera de fer les coses malament, ho farà". Nichols va batejar aquesta evidència amb el nom de "Llei de Murphy". Amb el temps aquesta premissa es convertí en la més esmentada pels treballadors de la NASA com a manera d'evitar l'inevitable.

Dues setmanes més tard, aquesta llei va passar a formar part del vocabulari tecnològic bàsic, quan el coronel Stapp en una conferència de premsa la va fer destacar com a excel·lent rècord de seguretat en l'aterratge, per la ferma convicció dels treballadors en la llei. Temps més tard, el tècnic californià en cine i teatre Arthur Bloch va decidir recollir i publicar un compendi d'una bona quantitat de màximes que podien formar part d'una variant o d'un paral·lelisme amb la llei de Murphy i amb les quals convivim quotidianament. Aquestes eren, són, veritats populars que no es fonamenten en cap principi físic o matemàtic, però que formen part de la realitat domèstica.

Per què una torrada sempre cau pel costat de la mantega? Per què sempre trobem el nostre *jefe* quan arribem tard a la feina i no quan en pleguem? Per què sempre et venen a cobrar una factura quan menys diners et queden per arribar a final de mes? Per què el dia que tens convidats és el dia que surts més tard del treball i el menjar et queda pitjor? Per què ...? La solució no ens la dóna la llei de Murphy, però almenys constata les evidències.

Dins aquest context, potser seria bo que, abans de fer cap ferm propòsit de cara al futur, penséssim en aquesta llei; segurament rebríem un bany d'humilitat i coherència. La llei i les seves preguntes són aplicables en general: en l'aspecte de la vida casolana, en la vida política, en la feina o en la burocràcia. La majoria sonen a frases fetes que semblen poc pensades però amb el suficient amaniment de sal i pebre que fan somriure per la seva ironia; tot i així la seva simplicitat i originalitat, després de meditar-les, farà que les identifiquem de forma fàcil amb la nostra aleatòria existència. I si algú encara creu que no es compleixen, que no es preocupi, el temps es cuidarà de demostrar-les-hi.

Algunes d'aquestes frases són:

- Com més esperes un esdeveniment esportiu, menys interessant resulta.
- La distància més curta entre dos punts, habitualment està en obres.
- Quan portis les mans brutes de greix, et començarà a picar el nas.
- Quan un cos se submergeix en aigua, sona el telèfon.
- Un cotxe i un camió que s'han de creuar sempre es troben en el tros més estret de la carretera.
- Ningú t'escolta fins que no fas una pífia.
- Les corbates netes atreuen la sopa.
- Als nens no els cau res quan el terra és brut.,
- El carril lent on estaves embussat, comença a avançar així que l'abandones.
- Quan un polític entén una idea, habitualment l'entén malament.
- Si expliques alguna cosa amb absoluta claredat per evitar malentesos, algú t'entendrà malament.
- La ineficàcia i l'estupidesa del personal correspon a la ineficàcia i l'estupidesa dels directius.

- Fenomen telefònic: si es té llapis, no es té paper. Si es té paper, no es té llapis. Si es té totes dues coses, no et deixen cap encàrrec.

(Aquestes i més variants, van ser publicades per Ediciones Temas de Hoy i pel Calentari de Granita, l'any 1993)

Antoni Andreu i Tornès
Agrupació Astronòmica d'Osona
(publicat a El 9 Nou el 16 de febrer de 1998)